

De enkelte bestemmelser om foreløbig afbrydelse er udformet således, at forældelse *tidligst* indtræder et år efter den »foreløbige« foranstaltningens ophør. Det er ensbetydende med, at hvis den almindelige forældelsesfrist fører til, at forældelse indtræder på et senere tidspunkt, end hvad der ville følge af tillægsfristen, er det den almindelige frist, der gælder.

Tillægsfristen vil derfor i intet tilfælde stille en fordringshaver ringere end det, der følger af de foreslåede almindelige forældelsesregler. Der er alene tale om en tillægsfrist, dvs. en *udvidelse* af den frist, der ellers ville gælde efter lovens hovedregler, og dermed en udvidelse af fordringshavers mulighed for at gennemføre et krav.

En forældelsesfrist indebærer normalt, at en fordringshaver skal have foretaget retslige skridt inden udløbet af forældelsesfristen. Forslaget om »foreløbig« afbrydelse bevirker, at fordringshaveren ikke nødvendigvis behøver at have foretaget retslige skridt inden udløbet af den 3-årige frist. I tilfælde, hvor en relevant administrativ myndighed kan behandle kravet, skal fordringshaver f.eks. blot have indbragt kravet for denne myndighed inden 3 år fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren, jf. lovforslagets § 21, stk. 2.

For så vidt angår krav i anledning af arbejdsskader, skal kravet således blot være indbragt for den relevante administrative myndighed (Arbejdsskadestyrelsen) inden udløbet af den 3-årige frist. Hvis skadelidtes krav ikke imødekommes, vil skadelidte have *mindst* et år efter den administrative afgørelse til at foretage retslige skridt med henblik på at afbryde forældelsen.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 12 vedrørende lovforslaget.

Spørgsmål 17:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken virkning den foreslåede 3-årige forældelsesfrist vil have for de arbejdsskadedes mulighed for at anmode om genoptagelse af en sag efter arbejdsskadesikringslovens særlige regler herom.

Svar:

Justitsministeriet har anmodet Beskæftigelsesministeriet om et bidrag til besvarelse af spørgsmålet, da arbejdsskadesikringsloven hører under Beskæftigelsesministeriets område.

Beskæftigelsesministeriet har anført følgende:

»Arbejdsskadesikringsloven indeholder i §§ 41 – 43 regler om genoptagelse. Muligheden for genoptagelse beror på ændringer i de faktiske forhold, der blev lagt til grund for den tidligere afgørelse, og ikke på subjektive forhold hos parten. Forældelsesreglerne har betydning for reglerne om genoptagelse, da der ikke er grundlag for at genoptage behandlingen af et krav, der allerede er forældet.

§ 41, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven giver mulighed for at genoptage en sag, når der er truffet afgørelse om, at skaden ikke er omfattet af loven. Fristen er 5 år, der regnes fra den første afgørelse. Der er ikke i loven anført nogen betingelser, der skal være opfyldt for, at sagen kan genoptages. Efter praksis kræves, at der foreligger nye, væsentlige faktiske oplysninger, for at sagen kan genoptages.

Efter § 2, stk. 1, i forslaget til ny forældelseslov regnes forældelsesfristerne fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser. Endvidere følger det af § 3, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov, at forældelsesfristen først regnes fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen og skyldneren.

Det betyder, at forældelsesfristen for krav efter arbejdsskadesikringsloven først løber fra det tidspunkt, hvor de relevante oplysninger til vurdering af sagen på et nyt faktisk grundlag foreligger, og tilskadekomne får eller burde have fået kendskab til oplysningerne. Tilskadekomne har i den situation 3 år til at genanmelde sit krav.

Det kan ikke udelukkes, at den 3-årige forældelse i ganske få sager vil indtræde inden 5 år fra det tidspunkt, hvor der blev truffet afgørelse i arbejdsskadesagen første gang. Det vil være tilfældet, når tilskadekomne får de relevante nye oplysninger inden 2 år efter afgørelsen i arbejdsskadesagen og alligevel vælger først at anmode om genoptagelse mere end 3 år efter modtagelse af de nye oplysninger.

I § 41, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven findes en særregel for tilskadekomne, der har fået afvist en anmeldt sygdom med den begrundelse, at sygdommen ikke er på fortegnelsen over erhvervssygdomme, hvis sygdommen senere kommer på fortegnelsen over erhvervssygdomme.